

Longevitate

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Să fie oare numai întâmplarea
Cea care spune ultimul cuvânt,
Când noi chemăm la țarmuri toată marea
Pe o fâșie-albastră de pământ?

Tu crezi că numai cerul ne veghează
Când lumea ne dorește în război,
Ori însuși Marte mitu'-l creionează
De se vorbește astfel despre noi?

Mai longevivi ca viața și ca moartea,
Ne suntem unul altuia blestem
Sau binecuvântare infinită
Când ne-ntâlnim în mijloc de poem?

- Nu poate fi deloc întâmplătoare
Povestea ce ne leagă, s-a decis
În urmă cu milenii că o floare
Va-nmuguri sub cerul interzis.

Treceam pe-aleea ta urmând ecoul
Suavei voci, dar nu te cunoșteam,
Doar ploaia mă-nvelea în indigoul
Melancoliei și ți-am scris pe geam

Întâiul vers. Am așteptat răspunsuri,
Rugându-mă cumva să-ți amintești
Că am parcurs destule neajunsuri
Ca să te țin de mână prin povești.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș